

ข่าวกระทรวงการคลัง

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ กองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง โทร. ๒๖๖๖๖ โทรสาร ๒๖๖๖๖

ฉบับที่ 7/2544

วันที่ 26 มกราคม 254๔

งบมิยาซาวา

นายชัชชาติ ชันธนะภา รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ในฐานะรองโฆษกกระทรวงการคลังเปิดเผยว่า จากการศึกษาที่ประเทศไทยได้ประสบวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 และฟื้นสถานการณ์ทางเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพได้ในปี 2541 แต่ภาวะเศรษฐกิจในช่วงปี พ.ศ. 2540 - 2541 ได้ชะลอตัวอย่างรุนแรงจนถึงจุดต่ำสุดด้วย ในระยะเวลาดังกล่าวรัฐบาลเห็นว่าภาครัฐควรจะเป็นตัวนำในการกระตุ้นเศรษฐกิจให้ฟื้นตัวให้ดีขึ้น ฉะนั้น รัฐบาลโดยคณะรัฐมนตรีจึงได้ออกมาตรการการคลังเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและบรรเทาผลกระทบทางสังคม เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2542 โดยได้กู้เงินจากกองทุนความร่วมมือทางเศรษฐกิจโอเพ่นเทคแห่งญี่ปุ่น (OECF) 250 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (JEXIM Bank) 600 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และธนาคารโลก 600 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ รวมเป็นเงิน 1,450 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มาดำเนินการฟื้นฟูตามนโยบายการเพิ่มค่าใช้จ่ายภาครัฐเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ

มาตรการการเพิ่มค่าใช้จ่ายภาครัฐเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ หรือที่รู้จักกันทั่วไปในนามของงบมิยาซาวา ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งภายใต้ นโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม และได้ดำเนินการอยู่ในกรอบการจัดสรรและการใช้เงินที่กู้มาอย่างเป็นธรรมและให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมมากที่สุด โดยในมาตรการดังกล่าว ได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 3 ประการ มีการกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาแผนงานและโครงการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของมาตรการ และมีแนวทางการดำเนินงานเป็นระเบียบ โดยมีรายละเอียดการจัดสรรเงินออกเป็น 6 แผนงาน คือ

1. การลงทุนและการสร้างงานเพื่อลดผลกระทบทางสังคมจากวิกฤติเศรษฐกิจ	24,827.25	ล้านบาท
2. การพัฒนาคุณภาพชีวิต	9,564.99	ล้านบาท
3. งานสนับสนุนการสร้างรากฐานในการพัฒนาประเทศ	7,008.55	ล้านบาท
4. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการส่งออก	2,329.92	ล้านบาท
5. งานสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาพื้นที่เฉพาะ	867.46	ล้านบาท
6. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ	8,799.74	ล้านบาท
	รวม	<u>53,397.90</u> ล้านบาท

ทางด้านค่าใช้จ่ายงบมิยาซาวานี้ ได้มีการสร้างกลไกในการบริหารและกำกับผ่านคณะกรรมการบริหารจัดการเพิ่มค่าใช้จ่ายภาครัฐ ซึ่งมีผู้อำนวยการสำนักงานประมาณเป็นประธาน และมีหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ ในการกำกับดูแล ติดตาม และประเมินผล นอกจากนี้ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

(นายสาวัดค์ โพธิวิหค) เป็นผู้กำกับดูแลโดยทั่วไป ทั้งนี้ การบริหารงาน และภารกิจตามมาตรการนี้ ดำเนินการโดยสำนักงานบริหาร โครงการของสำนักงานประมาณ ภายใต้กรอบและกฎระเบียบ ตั้งแต่การเบิกจ่ายเงินจากแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ จนถึงนำไปจัดสรร ดังนี้

1. กระทรวงการคลังเบิกเงินกู้จากแหล่งเงินกู้และนำมาแลกเปลี่ยนเงินบาทกับธนาคารแห่งประเทศไทย (ได้ผลในการเพิ่มทุนสำรองระหว่างประเทศ) ก่อนนำไปฝากที่ธนาคารของรัฐ
2. กรมบัญชีกลางเกิดบัญชีเงินนอกงบประมาณที่ธนาคารแห่งประเทศไทยและดูแลการเบิกจ่ายให้หน่วยงานที่ทำการใช้จ่าย
3. ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจขออนุมัติค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามแผนงานของมาตรการเพิ่มการใช้จ่ายภาครัฐฯ จากสำนักงานประมาณ ตามวิธีการและหลักเกณฑ์ที่สำนักงานประมาณกำหนด
4. การจัดซื้อ จัดจ้าง และ/หรือ การจ้างที่ปรึกษา ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535
5. การเบิกเงินจากคลัง (กรมบัญชีกลาง/สำนักงานจังหวัด) เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด
6. การดำเนินงานของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด ภายใต้มาตรการเพิ่มการใช้จ่ายภาครัฐฯ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด
7. สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินและรายงานต่อคณะรัฐมนตรี

ภายใต้การใช้จ่ายจากงบมิยาซาวา รัฐบาลได้ให้องค์กรภายนอกหน่วยงานของรัฐเข้ามาประเมินผลของมาตรการนี้ ซึ่งบริษัทไทยเรทคิงแอนด์อินฟอริเมชันเซอร์วิส จำกัด ได้ประเมินผลการดำเนินการสามารถสรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

1. การกระตุ้นเศรษฐกิจโดยเน้นการลงทุนที่ก่อให้เกิดผลผลิตและการจ้างงาน พบว่าช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในปี 2542 สูงขึ้นร้อยละ 0.8 - 0.9 และในปี 2543 สูงขึ้นร้อยละ 0.3 - 0.5 สำหรับในด้านการจ้างงาน ถือได้ว่าได้บรรลุเป้าหมาย กล่าวคือ สามารถจ้างงานผู้มีการศึกษาจำนวน 109,194 คน ตามเป้าหมาย สามารถจ้างงานผู้ใช้แรงงานประมาณ 4.89 ล้านคน อยู่ในระดับร้อยละ 90 ของเป้าหมาย ในทางตรงกันข้าม สามารถลดจำนวนผู้ว่างงานในปี 2542 ให้เหลือประมาณ 2.0 ล้านคน จากปี 2541 ที่มีผู้ว่างงานสูงถึง 2.32 ล้านคน

2. การบรรเทาผลกระทบทางสังคมที่เกิดจากวิกฤติการณ์โดยเน้นพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายที่ขาดทุนหรือได้รับผลกระทบจากวิกฤติการณ์ พบว่าการดำเนินงานส่วนใหญ่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยได้ส่งตระหนักเรียนยากจน คนชรา ผู้ชายจนไร้ที่พึ่ง คนจนในเมืองและเกษตรกร แต่อย่างไรก็ตาม ยังพบว่าการส่งประโยชน์ของมาตรการนี้ต่อกลุ่มคนยากจนระดับล่างยังอยู่ในระดับที่ ปรับปรุงได้ เนื่องจากลักษณะของโครงการผูกพันให้ต้องใช้งบประมาณ ไปในด้านเครื่องจักรและวัสดุอุปกรณ์บางส่วน

3. การส่งเสริมการสร้างรากฐานในการพัฒนาประเทศในระยะต่อไป พบว่ามีศักยภาพในการสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มคุณภาพชีวิตให้แก่ชุมชน โดยเกิดการประสานงานร่วมมือในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยพัฒนา แหล่งน้ำ ระบบชลประทาน และการประปา สถานีอนามัย การพัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันผ่านการวิจัยอบรม และการถ่ายทอดเทคโนโลยี ตลอดจนการรณรงค์ป้องกันควบคุมโรคติดต่อ